

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

“Όπως σάς υποσχεθήκαμε, το «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και η «ΟΙΚΟ-ΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν την διανομή εις τους αναγνώστας των σειράς περιφήμων άριστουργημάτων της ξένης φιλολογίας. Τα πρώτα βιβλία, τα όποια διανέμονται ήδη στους αναγνώστας των περιοδικών μας, είναι το ύπεροχον αισθηματικόν άριστούργημα του ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Και το άριστούργημα του ρωμαντισμού

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιοῦ

Ἐπίσης άρχισε ἡ διανομή τοῦ άριστουργήματος τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

“ Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ ”

“Όπως σάς είχαμε είδοποιήσει, γιά ν' ἀποκτήσετε τὰ άριστουργήματά μας, πρέπει ν' ἀποκόπτετε ἀπό τὸ «Μπουκέτο» ἢ τὴν «Οἰκογένειαν» 4 ἐκ τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου δελτίων καὶ νὰ τὰ φέρετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας, καταθέτοντες συγχρόνως καὶ 8 δραχμάς.

Ἔτσι, μ' ἕνα ἐλάχιστον ποσόν, μετ' ἓν πέμπτον τῆς τιμῆς τοῦ βιβλίου, ἀποκτᾶτε βιβλία κομψά, ἐκ 300 περιποῦ σελίδων ἕκαστον, ἀποκτᾶτε τὰ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», ὅπως δικαίως ὠνομάσθησαν τὰ ἔργα τοῦ σᾶς χαρίζομεν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώσται μας θὰ προσκομιζοῦν τὰ 4 δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ βιβλία των.

Ἐπίσης ἀπὸ τὰς 15 Ἰουνίου ἤρχισε ἡ διανομή τοῦ άριστουργήματος τοῦ ΑΛΜΑΡΤΙΝΟΥ :

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τὸ άριστούργημα αὐτὸ τοῦ Λαμαρτίνου ἐστάλη καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἡ διανομή του ἔχει ἤδη άρχίσει.

Ἐπίσης ἐτοιμάζονται τὸ αισθηματικὸ άριστούργημα τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,”

καὶ «Ο ΕΡΩΣ ἸΟΡΙΑΜΒΕΥΕΙ»

τῆς ΝΤΕΛΛΥ, κτλ. κτλ.

Ἡ εὐκαιρία δηλαδὴ εἶνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀναγνώσται τῶν περιοδικῶν μας πρέπει νὰ στέλνουν, μετ' ἓν δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς, καὶ τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο, διότι θὰ ἴητο λίαν ἐπιζημία διὰ τὸ Γραφεῖον μας μία τοιαύτη ἐπιβάρυνσις. Εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ οἱοῦ ἰσχύουν Ὑποπρακτορεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἀθηνῶν, ὁ ἀναγνώσται μας θὰ παραλαμβάνει τὰ βιβλία των ἀπὸ τοῦ κ. κ. ὑποπράκτορος.

Τὰ δελτία δημοσιεύονται στὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου.

τω στὸν πνθμένα τοῦ ποταμοῦ. Ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου βάθους καὶ τῶν βρώμιων νερῶν του, ἀπόλυτο σκοτάδι βασίλευε κει κάτω. Ἄναγα τὸ φανάρι μου. Τὸ ζουπό τοῦ φῶς ἔβριχνε δέσμες ἐκτυφλωτικῶν ἀκτίνων γύρω μου. Ψάρα μικρά καὶ μεγάλη μετ' ἰσχύριαν ἀμέσως, καθὼς ξεπεταγόντουσαν ἔντρομα ἀπὸ τοὺς βούκους τοῦ βυθοῦ...

Συγκλημένος βαθεῖα ἀπὸ τὸ μυστήριον ἐκεῖνο τῆς ἀλόγητης οὐχῆς γύρω μου, τράβηξα πρὸς τὸν σκοτεινὸ ὄγκο τῆς βυθισμένης θαλαμηγοῦ... Ἐβλεπα ἤδη τὸ ὄνομά της «Αἰρονσαῖδα», μετ' ἡσυχά γράμματα γοημένο, στὴν πρόρρη καὶ στὴν πλοή της. Καὶ μετ' ἡσυχία πού εἶχε ἀποκτήσει στὶς κινήσεις μου ἀπὸ προηγουμένους ἰσοδυνάμεις ἔρεννές μου, σκαρφάλωσα στὸ πλοῖάριον κ' ἄρχισα νὰ ψάχνω τὸ κατάστραμα καὶ τὶς δύο καμπίνες του. Ἀκαρπές ἡ ἔρεννές μου. Ἐτοιμαζόμενον ν' ἀνεβῶ, μὰ θυμῆθηκα καὶ τὸ ἀμάρτιον. Ἀπὸ τῆς σιδερένιας τοῦ σκάλα κατακόμισα ὡς ἐκεῖ. Καὶ παρευθὲς μούγκρισαν πνιχτὰ καὶ νιπύχτηκα πρὸς τὸ πῶμα κατατρομαγμένος : Ἐνα σῶμα νεαροῦ ἀνδρὸς ἴσαν ἔαυτοῦ... στὸ κάτω μέρος τῆς σκάλας....

Μόλις συνῆβα ἀπὸ τὴν ταραχὴ μου, διεύθηθα πρὸς τὸ πῶμα αὐτὸ τῆς δέσμης τῶν ἀκτίνων τοῦ φαναριοῦ μου. Ἦταν παραμορφωμένον ἀπὸ τὴν ἀποσπινθεα, φουσκωμένον ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ εἶχε καταπαύ κ' ἕνα ἐλαφρὸ στρόφωμα βούρκου τὸ σκέπαζε παντοῦ... Ἐσκυψα, καὶ τρίζοντας τὰ δόντια μου ἀπὸ φρίκη, τοῦ καθάριας τοῦ πρόσωπου καλὰ. Μία φριχτὴ πληγὴ, ἴσως ἀπὸ σίδερο ἢ ἀπὸ σφυροί, ἐσχόριζε ἐκεῖ στὸ μέτωπόν του. Κ' ἀνίκανος πειὰ νὰ μείνω περισσότερο στὸν ἰγρὸ ἐκεῖνο τάφο, ποῦ πικρανε κολασμένες ἀποχρώσεις ἀπὸ τὸ παιχνίδισμα τοῦ φωτός μέσα στὰ θολὰ νερά του, τράβηξα βίαια τὸ σχοινί, γιά νὰ με ἀνεβάσωον, με σολιπόθημο, ἄπάνω....

Μετ' ἅπασαν μυστικότητα, ἡ Σκότλαντ - Γυὰρὸς ἀνέκυψε ἀργότερα τὸ φρυγτὸ ἐκεῖνο πῶμα. Ἦταν ὁ κ. Ρόμπερτ Χαίλντς !..

Ὁ κ. Λουῖζιλ συνελήφθη. Μπρὸς στὸ ἄψυχο κομμὶ τοῦ τραγικοῦ καὶ παραμορφωμένου θήματος τοῦ ἀναγκάστηκε νὰ ὠμολογήσῃ τὴν ἔνοχον του. Ἐχε καταχρασθῆ τὰ χρήματα τοῦ θήματος... Ἐχε στενοχωρηθῆ ἀπὸ τὶς ἐπιανελημμένες πιέσεις του νὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ. Κ' ἀπέλασμένος πειὰ, τὸν παρέσυρε κρυφὰ στὴ θαλαμηγοῦ του, δῆθεν γιά νὰ συζητήσῃ γιά τὴν τελευταία φορὰ τὸ ζήτημα αὐτό...

Ἐκεῖ τὸν σκότωσε μετ' ἔσφιχτοῦ χτύπημα στὸ κεφάλι του, καθὼς τὸν χτύπησε μ' ἕναν σιδερένιον λούστο. Κανένας δὲν εἶχε ἰδῆ τὸ θῆμα νὰ ἐπιδιδάξεται στὴ μικρὴ θαλαμηγοῦ τοῦ Λουῖζιλ. Γιά νὰ ἐξαφανισθῆ κατ' ἴχνη τοῦ ἐγκλήματος, ὁ Λουῖζιλ ἐπίτηδες — μετ' ἡσυχίας στραβοθυμῶν — ἔβριξε τὸ πλοῖάριον τοῦ ἀπάνω σὲ μίαν μαύρινα καὶ προκάλεσε τὸ βύθισμα του μετ' ἰσχύριαν αὐτῆς... Κ' ὕστερα, πλαστογραφώντας τὴν ἀπογραφή τοῦ δυστυχικοῦ θήματος, παρουσίασε τὸ κοίσιον αὐτὸν ὡς ἀπέναντι τὸν κανονικὰ ἐξωφλημένον !..

Δηλαδὴ ;

Δηλαδὴ, πρώτη φορὰ στὴν πολυχρονίον ἐπαγγελματικὴ καριέρα μου, ποῦτιζε αὐτὸ τὸ ἀλλόκοτον : Νὰ βαδίσω, μετ' ἄλλα λόγια, ἐπὶ τελείως ἀόριστων ψυχολογικῶν δεδομένων, γιά νὰ φτάσω στὴ χειροπιαστὴ ἀποκάλυψη ἐνὸς τρομεροῦ ἐγκλήματος !..

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Η ΘΕΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

ἴσως μερετοῦ νὰ μὴ γνωρίζουν ὅτι τὰ φυτὰ ἀναδίδουν καὶ θερμότητα... Κ' ὅμως αὐτὸ εἶνε ἀληθινόν: Παρατηρήθησε ὅτι τὰ ἴμια δένδρα, δὲν προσβάλλονται τόσο πολὺ ἀπὸ τὴν παγωνιά, ὅσο προσβάλλονται τὰ βλαμμένα... Ἐπίσης τὸ χιόνιον λιώνει γρηγορότερα γύρω ἀπὸ τὰ ἴμια δένδρα, παρὰ γύρω ἀπὸ καμμιὰ ἔρη καὶ ἀφιπλὴ κορυφάλα κομοῦ... Μερικὰ φυτὰ, ὡς τὸ μεσημέρι, γίνονται θερμότερα, ὅσο προχωρεῖ ἡ ὥρα. Καὶ ἀπὸ τὸ μεσημέρι καὶ ὕστερα θαμνιῶν ψυχραίνονται. Τὴ μεγαλύτερη θερμότητα τὴν ἀναδίδει πάντα ὁ χυμὸς τῶν ἀρωματικῶν φυτῶν.

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΔΥΟ ΔΗΛΗΤΗΡ ΩΔΗ ΨΑΡΙΑ

Ἐνας Ἰταλὸς ἰατρὸς ἀνακοίνωσε ἐσχάτως, ὅτι ἀνακάλυψε στὸ αἷμα τῶν ψελίων καὶ τῆς σμύρνας — θαλασσίον ψαρὸν ὅμοιον μετ' ἐφείδι — δηλητηριώον σκεδὸν παρόμοιον μετ' ἡ τῆς ἐχιδνῆς !

Ἐννοεῖται ὅτι μόνον ὄμοι τὸ χέλι εἶνε ἐπικίνδυνον. Γιατὶ ἂν βράσῃ, τὸ δηλητηριώον καταστρέφεται σὲ θερμοκρασία 100 βαθμῶν. Ἐπίσης, δὲν ἔχει στὰ δόντια του γιά νὰ μᾶς δαγκάσῃ, ἀλλὰ μόνον μέσα στὸ αἷμα του.